

Dagbog 19

For perioden
1. juni 2002 til 31. december 2002
samt turen til Grønland

Forord

Denne dagbog er min nittende dagbog der beskriver vores dagligdag samt min tur til Grønland.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2002	Hjemkomst fra Thailand
2002	Givskud Løvepark
2002	Djurs Sommerland
2002	Traktortræk i Herning
2002	Maling af huset
2002	Ny indretning af soveværelse
2002	Køb af ny bil + Starlet til Atchara
2002	Firmaweekend på Fort Østerlund
2002	Jesper stopper i dagplejen
2002	Vi prøver at få Renu til Danmark
2002	Turen til Grønland
2002	Julen og nytåret

Dagbog for perioden 1. juni – 31. december 2002

Dagen efter at vi var kommet hjem fra Thailand tog Atchara og jeg fri fra arbejde for at få ordnet tøj, hus og have. Casper startede i børnehaven og Jesper hos Inger.

Grundet den ny såede græsplæne og måske lidt dovenskab, valgte jeg at købe ny plæneklipper med opsamler. Pris 2.300,- kr.

Sidst på dagen havde vi faktisk nået at få styr på det hele, Vi var kommet igennem tøj bunken. Fået ryddet op, og var ligesom klar til "arbejdsmarkedet" igen.

I weekenden fik jeg klippet hækken, så den også var pæn og nydelig – efter omstændighederne.

Hækken var efterhånden blevet grim og nogle steder var den også ved at gå ud. Jeg traf beslutningen om at hækken fik lov til at stå et år mere – derefter ville jeg rive den op, og erstatte den med et pænt hegn.

Om aftenen havde vi en mindre fest ude i carporten. Noi og Rune samt Bolaj og Kim kom på besøg og vi havde en forrygende aften, hvor vi lærte hinanden at kende. Og det bedste af alt er at Noi, Bolaj og Atchara kommer utroligt godt ud af det med hinanden.

Her sidst på ugen var Casper og Jesper også ved at være kommet sig over tidsforskydningen og for Caspers vedkommende, også savnet af Atcharas mor og far.

Lige før Atcharas fødselsdag havde vi et kraftigt tordenvejr i Sdr. Felding – ja det var så tæt på at det gik ud over mit kastanietræ, som mistede en stor tyk gren på grund af lynnedslag.

Til Atcharas fødselsdag havde vi besluttet at holde lav profil. For det første var pengebeholdningen kørt i bund og for det andet havde Nitaya meddelt Atchara at hun ikke længere gad gå til fødselsdag. Det var for dyrt.

Vi havde Ester og Poul Erik over til formiddagskaffe og frokost, hvor vi sad udenfor og nød det dejlige vejr.

Senere på måneden fik Atchara hendes fødselsdagsgave, som hun havde ønsket sig. Jeg købte en Philips DVD.

Om mandagen blev jeg ringet op af Gerda, da hun havde noget godt oksekød til os. De skulle slagte en limousine kvie, hvoraf jeg kunne købe den ene halvdel. Men en halv var nok lige i overkanten til hvad vi havde plads til i fryseboksen – en kvart ville passe. Den anden kvarte fik jeg afsat til mor og far. Samtidig fik vi aftalt at vi skulle holde Atcharas fødselsdag hjemme hos mor og far den kommende weekend, hvor vi ville medbringe oksekødet.

Torsdag aften afhentede jeg kødet og der var meget. Der var ikke mindre end ca. 72 kg enormt godt oksekød pr. andel, og så til en pris af 31,- kr. pr. kg., hvilket var rørende billigt. Vi fik pakket vores kød i fryseboksen endnu samme aften og mor og fars kød lagde vi på is, som Atchara havde haft med hjem fra Reinholdt.

Fredag aften gik turen sydover med kødet og efter aftensmaden gik vi alle i gang med at pakke ned, hvorved vi hurtigt blev færdige.

Lørdag formiddag tog jeg med far, Casper og Jesper til Lovrup, hvor vi skulle have dækket træet til med presenninger.

Efter en gang frokost kørte vi mod Sdr. Felding igen – men uden Casper. Han valgte at blive hjemme hos mor og far på sommerferie. Jeg skulle om mandagen bare aflevere lidt tøj og sko til ham, når jeg nu alligevel var i Vojens.

Søndag aften var vi til Skt. Hans aften nede hos Bolaj og Kim sammen med Noi og Rune, hvor vi havde en forrygende aften med god mad og masser af sjov sammen med drengene. Vi spillede blandt andet fodbold.

Vi fik også planlagt en weekendtur som skulle foregå i weekenden i uge 28. Vi ville af sted med campingvogne og telte, og turen skulle gå til Djurs på en eller anden campingplads.

Nu havde jeg ”bare” 2 opgaver der skulle løses. For det første skulle jeg have fat i en campingvogn, som jeg heldigt nok kunne låne af Minna og Leo, og for det andet skulle jeg have fundet en campingplads, hvor vi kunne være.

Efter en tur på Internettet fandt jeg en dejlig plads nær Ebeltoft. Vi skulle bo på Krakær Campingplads, hvis ellers der var plads til os.

Efter en e-mail og en opringning fra campingpladsen, var pladserne til os, sikret.

I den kommende periode gik vi ren amok med hensyn til investeringer. For det første var jeg ved at købe ny bil og kommet så langt at der var givet grønt lys fra banken. Jeg havde kig på en Skoda Octavia RS til 317.000,- kr.

Men jeg syntes det blev for dyrt, og valgte i stedet for at forhøje afdragene med 1.000,- kr. på det gamle billån.

Dernæst fik jeg købt mig en ny farveprinter. Den gamle kunne ikke mere eller sagt på den anden – den havde aldrig virket efter hensigten. Denne gang valgte jeg en HP-printer.

Atchara havde længe ønsket sig en ny bærbar telefon derhjemme, og da jeg nærmede mig min fødselsdag, bestilte jeg en sådan via Internettet hos FDB, hvor jeg kunne opnå 100,- i medlemsrabat.

Som det sidste i denne investeringsrunde købte vi en ny seng samt skab til Jesper. Nu skulle han lære at sove selv.

Jeg havde den sidste uges tid sovet i stuen, på gulvet, da jeg ikke længere kunne være i samme seng som Jesper. Han sparker og sparker og hver eneste gang bliver jeg vågen, og nu kunne det være nok.

Jeg sover i stuen til han lærer at sove alene, så nu må jeg se hvem Atchara foretrækker og hvor længe.

Søndag den 7. juli var vi med Sau og Kenneth i Givskud løvepark, hvor drengene havde en dejlig eftermiddag.

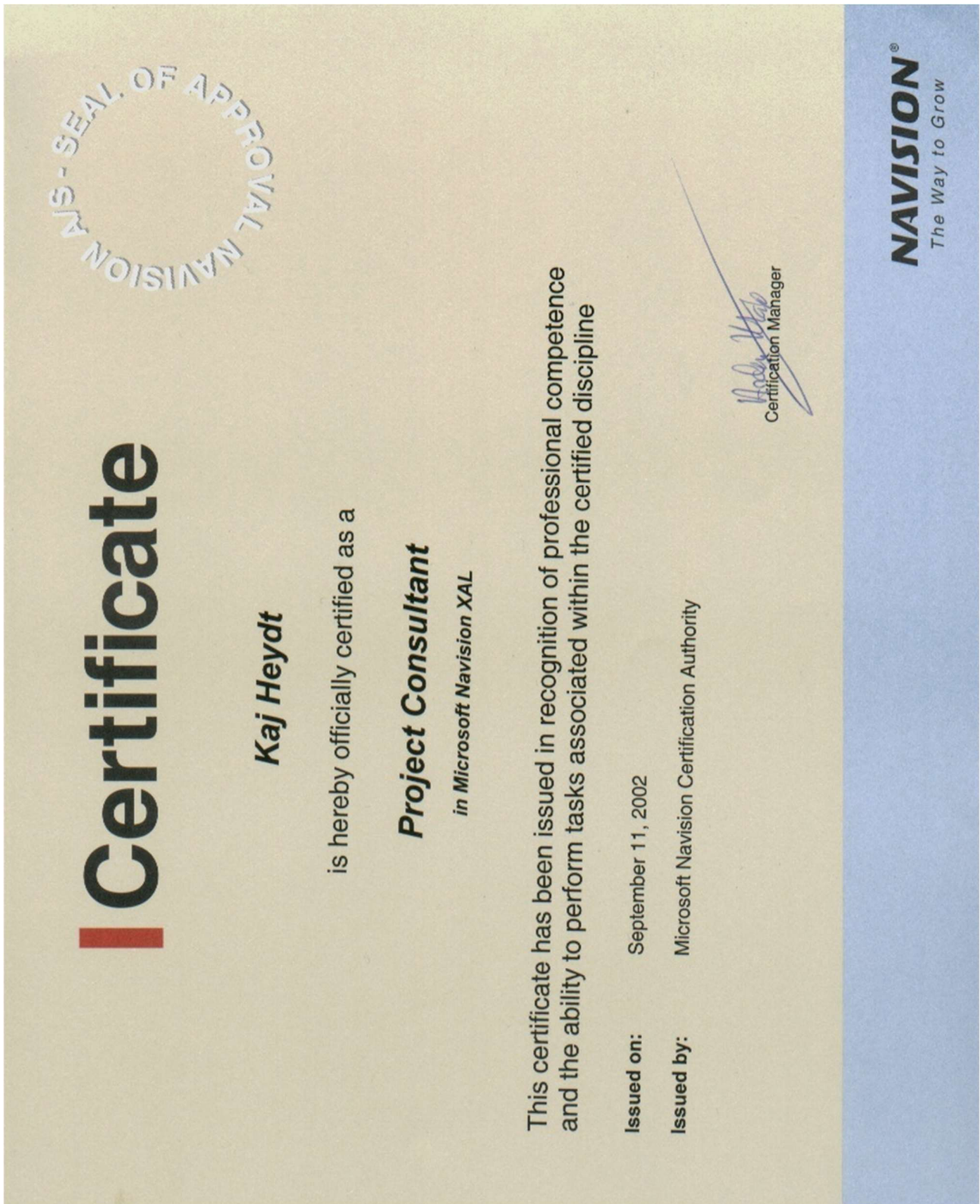

De gik begge 2 utrolig hårdt op i dyrene og havde mange spørgsmål til os. Som afslutning var vi på den meget store legeplads, hvor de kunne få brugt de sidste kræfter.

Fra mandag den 8. juli og 3 uger frem skulle Jesper være i børnehaven. Daglejen havde igen i år valgt at afvikle så meget ferie som overhovedet muligt.

I børnehaven havde de lånt en stue og til at passe de små var der 3 dagplejemødre. Og det bedste af alt var at Jesper var utrolig glad for at komme derop.

I slutningen af juli måned fik jeg taget certificeringen i Time-/Sag hos Navision, hvilket var et krav for at vi også fremover måtte sælge og supportere dette produkt.

I weekenden den 12 – 14. august havde vi som sagt lånt Minna og Leo's campingvogn. Fra fredag middag gik jeg og pakkede vognen så vi kunne være klar til afgang så snart Atchara kom hjem fra arbejde. Samtidig havde jeg også været ude ved Reinholdt for at hente is, så vi kunne få afkølede øl og colaer.

Kl. 17.00 var der afgang fra Q8. Vi skulle af sted med 3 biler og 2 campingvogne. Stille og roligt fik vi pløjet os igennem turen uden problemer lige bortset fra Rune, der havde problemer med køleren. Vi efterlod dem på landevejen, omkring 10 km. fra campingpladsen og aftalte at Kim skulle komme tilbage med vand.

Men ligesom vi ankom til campingpladsen fik vi en opringning at de selv havde klaret det med vand og igen var kørende. Dermed kunne vi starte med at sætte campingvognene på plads og få rejst forteltene.

Efter en times tid var dette overstået og nu manglede vi kun at få rejst et telt, men Rune havde utrolig god tid og kom alt for sen i gang med at rejse deres telt. At få rejst deres telt tog længere tid end at sætte forteltene op, og på et tidspunkt opgav Kim og jeg at hjælpe. Det var alt for omstændigt.

Omkring kl. 23.00 var også teltet kommet op, og vi kunne alle stille og roligt trække os tilbage og få sovet lidt.

Efter en god nats søvn og en god gang morgenmad, var vi klar til at indtage Djurs sommerland. Børnene glædede sig helt vildt.

Efter at vi havde holdt i kø i uhyggelig lang tid ankom vi langt om længe til Djurs sommerland.

Entreen lød på 560,- for os 4, hvilket jeg syntes var meget, men omvendt – nu skulle vi have det sjovt resten af dagen.

Vi prøvede så at sige næsten alt – uanset alder, og på et tidspunkt gik det da også galt for Rune. Legen på "Tarzan stien" var blevet lidt for vildt og Rune fik en kraftig hudafskrabning på benene, som Falck dog hurtigt fik "lappet" sammen igen.

Til frokost valgte vi den store løsning, som betød at vi kunne spise alt det vi ville for 79,- pr. person og hvor vi kunne vælge blandt kyllingebryst, svinekød, spareribs, pølser og dertil pommes frites.

Sidst men ikke mindst var der også et kæmpe salatbord.
For børnene skulle vi betale ca. halv pris.

Efter frokost fortsatte vi sommerlandet og der var konstant fuld fart over feltet. Vi skulle jo helst nå det hele, hvilket også næsten var ved at lykkedes for os. På et tidspunkt skulle vi i vandlandet på trods af at det var hundekoldt. Men vandturen blev ikke til ret meget for Casper og mit vedkommende.

Så snart vi var inde i vandlandet var Casper pist forsvundet og vi iværksatte en eftersøgning efter ham og kunne bare ikke finde ham. På et tidspunkt kom han svansende over fra det andet vandland, hvilket betød at han måtte have forceret hegnet på et tidspunkt.

Jeg var piss off og havde lagt i kakkellovnen til ham. Casper fik forbud mod at gå i vandet mere for den dag og kunne nøjes med at se på de andre – hvilket han overhovedet ikke var tilfreds med.

Omkring kl. 19.00 var alle godt mættet og trætte og vi valgte at køre tilbage til campingpladsen, hvor vi hyggede os.

Næste morgen stod den på "nedrivning / nedpakning" og efter ca. 1 time havde Kim og jeg fået pakket sammen og var mere eller mindre klar til afrejse, men vi manglede Runes telt. Han var overhovedet ikke startet endnu, og da han først var kommet op, var han eddikesur, men der var ikke noget at gøre. Vi skulle være ude af campingpladsen omkring kl. 12.00.

Afregningen for campingpladsen lød i runde tal på ca. 400,- pr. familie for 2 overnatninger, hvilket jeg syntes var meget dyrt.

Vi fik startet på hjemturen og efter at Rune havde haft problemer en del gange ankom vi til Sdr. Felding, hvor jeg straks startede med at tømme campingvognen og få tørret fortelt samt underlag, da vejret var strålende dejligt.

Mandag aften fik jeg afleveret campingvognen ude hos Minna og Leo.

Weekenden efter var vi om lørdagen til Rasmus's fødselsdag. Alle havde en dejlig dag, hvor der blev leget i alle aldre. Vi voksne fik et spil Crockett, hvor vi 4 og 4 dystede om at blive den bedste. Efter aftensmaden gik turen hjemad mod Sdr. Felding igen.

Sidst i juli var Casper og jeg sammen med Bent og drengene til traktortræk i Herning. Vi ville ind og se hvordan kræfterne blev udfoldet.

Vi havde en spændende dag med masser af larm og efter ca. 4 timer havde drengene fået nok.

De ville hjem og var begyndt at blive vrøvlede – alle uden undtagelse.

Pludselig havde vi fået nok af det gamle klædeskab i soveværelset. Det skulle ned og erstattes af noget nyt. I første omgang regnede jeg med at ville bygge et nyt, da "hullet" hvor det skulle stå, både indeholdt El skab samt nedgang til krybekælderen. Men jeg ville dog først lige undersøge alternative løsninger inde hos Kvik i Kibæk.

Jeg kørte derfor ind til Kvik, for at se om de havde noget vi kunne bruge. Og det havde de. Jeg fik pludselig en god idé, som ville betyde at vores skab kom op i en prisleje af 7.000,-. Men først skulle den lige konfirmeres af med Atchara.

Jeg ville lave en "skydedørsgaderobe", hvilket betød at vi kunne sætte ind af skabe som vi havde lyst til og dermed samtidig tage hensyn til el skabet samt krybekælderen. Og her meldte sig "pludseligt" et nyt ønske.

Når vi nu var i gang kunne vi ligeså godt udskifte det "gamle el skab", men jeg ville dog først lige forhøre mig om prisen.

Prisen var ikke af skræmmende hvilket var ca. 4.000,- kr., så jeg bestilte straks elektrikereren til at få det gjort, samtidig fik vi også taget beslutningen om at "skydedørsgaderoben" var den bedste løsning for os, hvorfor denne blev valgt og hentet.

August måned var en hektisk måned, hvor jeg også havde bestemt mig for at hele huset skulle males udenfor. Træværket trængte efterhånden til maling igen. Men hvilken farve skulle vi denne gang vælge?

Det endte med at jeg bestemte mig for svensk rød, selvom mange advarede mig om denne farve til et gult hus, men nu havde jeg bestemt mig og denne beslutning kunne der ikke ændres ved.

Om ikke andet kunne de få noget at snakke om i Sdr. Felding.

Men det viste sig hurtigt at farven var det rigtige valg. Farven var "varm" og gav huset et helt andet aspekt.

Flere og flere af "kritikerne" måtte tage deres ord i sig igen, og indrømme at det var en pæn farve til huset.

Samtidig med at malingen af huset stod på, skulle jeg også ordne soveværelset med hensyn til opsætning af gaderoben, som forløb planmæssigt.

Lørdag den 10. august var vi til Runes 30 års fødselsdag, som var noget af det mest ustrukturerede jeg nogen sinde har været med til, og det siger ikke så lidt endda.

Rune havde mundtlig inviteret omkring 25 personer, mente han. Hvad klok det var, blev der ikke meldt noget ud med, men det viste sig at vi skulle komme omkring kl. 18.00, da Noi gerne ville give en gang mad til os.

Lørdag eftermiddag omkring kl. 15.00 kom Rune om til os og var helt "vild". Han kunne ikke få fat i Sdr. Felding Teltudlejning hvor han gerne ville leje borde og stole – måske lidt sent at være ude om det. Nå men han ville finde en anden løsning.

Vi gik om til Noi og Rune omkring kl. 18.00, hvor der endnu ikke var gjort klar til alle disse mennesker, jo Noi og Bolaj havde enorm travlt med at lave lidt mad til gæsterne. Noi ville ikke være med til at gæsterne overhovedet ikke skulle have noget mad.

Rune spurgte om ikke han måtte låne vores havebord og stole, så dem hentede vi. Efter at jeg havde været med til at rømme carporten for vasketøj, var der ved at være klar omkring kl. 19.00. Nu kunne gæsterne bare komme.

Der kom 5 personer foruden Kim og Bolaj, Atchara og jeg. Den "store vilde fest" blev til en stille, rolig og hyggelig aften og omkring kl. 23.00 gik Atchara og jeg hjem. Men hold kæft hvor havde jeg ondt af det på Runes vegne, at der ikke var kommet flere – men omvendt kunne det måske give stof til eftertanke.

Næste gang skulle man måske være lidt bedre forberedt – startende med invitationerne. Ugen efter Runes fødselsdag fik jeg bestilt vores kommende skiferie. Bolaj og Kim og deres 2 drenge ville gerne med os til Norge. Vi skulle til Rauland og bo i en og den samme hytte. Samlet pris inkl. færge og køjepladser 11.000,- kr.

I slutningen af august gik Atchara og jeg total amok, hvad angik investeringer. For det første fik jeg købt bil – drømmebilen, en Skoda Octavia RS. Pris 320.000,- kr. I bytte på min den gamle fik jeg 160.000,- kr., hvilket jeg var yderst godt tilfreds med, da den allerede havde kørt 145.000 km og ville runde de 155.000 inden jeg kunne få den nye, som ville være klar omkring 25. oktober.

I forbindelse med udfærdigelsen af slutsedlen spurgte han om jeg var ligeglad med hvordan han kom frem til slut tallene, hvilket jeg var. Derfor kom slutsedlen til at se lidt mærkelig ud.

SALGSSLUTSEDEL BILER

SIDE 1 af 2

SÆLGERFIRMA:

P.G. Biler
Tjelevej 24
7400 Herning

AFTALE OM NY: [X]

BRUGT: []

FORBRUGER-
KØB: [X]

IKKE FOR-
BRUGERKØB: []

Telefon: 97 26 82 00

Telefax: 97 26 88 98

SE-nr:

NR: _____

KØBER	NAVNE: Kaj Heydt	CPR-NR.	[]
	ADR. Fruerbyvej 25	SE-NR.	
	POSTNR. / BY 7280 Sdr. Felding	TELEFON PRIVAT []	TELEFON FORRETNING
DET SOLGTE		Grundpris	KR 103.072,00
LEVERINGS- DATO - -	EDB NR.	+ evt. moms	KR 25.768,00
MERKE Skoda 1,8	TYPE PERSONVOGN	Udstyr m.m. (afgiftpligtig)	
MODEL RS Turbo H/B		Spec. farve	KR 1.047,00
FARVE T8T8			KR
STELNR.		+ evt. moms	KR 262,00
REG.NR.	KM TÆLLER	Registreringsafgift	KR 172.092,00
REG. 1. GANG 25-10-2002	SYNET SIDST - -	Udstyr m.m. (afgiftfrit)	
GARANTI		Træk, stænklapper, mætter	KR 5.000,00
FORSIKRING If...			KR
POLICE NR.			KR
AFTALER OM Udstyr mv.:		+ evt. moms	KR
Der er ydet rabat på vognen		Leveringsomkostninger	KR 2.000,00
		Dokumentationsgebyr	KR
		+ evt. moms	KR
		Nummerplader, momsrit	KR 1.180,00
KONTANTPRIS			KR 310.421,00
I BYTTE TAGES	STEL NR. TMBZZZ1U8X2227907	EDB NR.	
MERKE/ MODEL Skoda 1,9 TDi Combi	KM TÆLLER 150.000	REG. NR. TL53397	
FARVE Sølv met.	REG. 1. GANG 20-05-1999	SYNET SIDST - -	TIDLIGERE SKADET
Grundpris	KR 150.421,00		
+ evt. moms	KR		
+ restgæld til:	KR		
+ KONTANT VED LEVERING	KR 160.000,00		
UDBETALING I ALT	KR 310.421,00	KR 310.421,00	
RETKØBESUM		KR	
FINANSIERING	Se vedlagte finansieringstilbud fra:		
<p>Køber erklærer med nedenstående underskrift:</p> <ul style="list-style-type: none"> - At være indforstået med ovennævnte vilkår og almindelige betingelser på side 2. - At evt. byttegivet køretøj er frit og ubehæftet udover hvad der er oplyst foran samt, at køretøjet, køber bekendt, er fri for skjulte fejl og mangler. - At være myndig og ikke drive handel med køretøjer. - At være gjort bekendt med importørens service- og reklamerationsbestemmelser, såfremt det solgte er et nyt køretøj. <p>Køber erklærer samtidig at have modtaget genpart af denne slutseddel.</p>		<p>AFTALER I ØVRIGT - herunder forbehold om køretøjets stand.</p>	
<p>den 25.03.02</p> <p>P.G. Biler</p>		<p>Kaj Heydt</p> <p>Køber (e)</p>	

Men ikke nok med at jeg fik handlet bil, nej vi fik også købt bil til Atchara. En Toyota Starlet fra 1981, hvilket selvfølgelig lyder af at være noget gammelt lort – men nej, vi havde været heldige.

I Ølgod var der en ældre dame, en spanioler der havde valgt at rejse tilbage til hendes hjemland og i den forbindelse skulle den gamle bil også sælges. Hun havde haft den i alle 21 år og bilen havde kun kørt 90.000 km og var blevet passet og plejet i alle årene. Alt var stadig originalt og man kunne simpelthen ikke se at den havde været brugt. Sidste år var den blevet lavet for 29.000,- kr., og den var nysynet i foråret 2002, men på trods af det ville forhandleren ikke give ret meget for bilen, og så skulle han ikke have den. Vi fik bilen for 10.000,- kr.

Lørdag den 31. august var jeg til firmafest på Fort Østerlund ved Silkeborg, hvor vi var ca. 30 personer der var mødt op. Første del af festen gik ud på at vi skulle igennem en "forhindringsbane" og hvor nøgleordene var "Vand". Vi blev delt op i 4 grupper som skulle dystre mod hinanden.

Vi skulle igennem 6 forhindringer og straks fra start var der personer der faldt i vandet.

Første forhindring bestod i at vi skulle gå over en bom og selvfølgelig over vand. Først skulle vi forcere den alene og på tilbagevejen skulle vi holde hinanden i hånden i en lang række.

Anden forhindring var knap så giftig. Vi skulle i et tov svinge os ud over søen og prøve på at kaste 2 sten ned i et dæk. Øvelsen så nem ud, men det var slet ikke så let endda, men her blev ingen våde.

3. forhindring var at gå planken ud. Vi kunne vælge mellem 2 løsninger. At gå planken ud og vende om og gå ind igen. Vi kunne også vælge at gå planken ud – gå over på den anden planke, hvor afstanden var omkring 80 cm, og derefter gå ind igen. Jeg valgte "selvfølgelig" den sidste løsning.

4. forhindring bestod i at gå over 21 gummi dæk tværs over søen. Jeg havde en idé om at ville løbe over disse gummi dæk – og sagt så gjort. Jeg fik absolut bedste tid og de andre var ellevilde. Det havde set kanon godt ud.

Men det var ikke hos alle, hvor taktikken virkede. Adskillige måtte en tur i det "dejlige" mosevand.

5. forhindring gik ud på at gå på et tov tværs over denne samme sø. Her gennemførte alle, uden først at falde i vandet. Men der var nogle der mere eller mindre var trætte i deres arme.

6. og sidste forhindring gik ud på at man skulle skubbe sin modstander i vandet ved hjælp af en boksestang.

Jeg skulle kæmpe mod Niels Brinck, og også her formåede jeg ikke at blive våd – men kun lige indtil jeg kom ind til bredden igen. Her stod Jan Elmstrøm klar til at tage imod mig. Jeg skulle også være våd havde han bestemt sig for, og jeg blev våd. Jeg blev smidt ud i vandet.

Efter en kold øls tid, fik jeg et næsten varmt bad og så var jeg klar til aftenens fest. Jeg var en af de 4 sidste som slukkede og lukkede hen omkring kl. 05.00 efter en sjov og god aften.

Kl. ca. 10.00 søndag morgen blev Niels og jeg vækket og så var der morgenkaffe, hvorefter turen gik til Sdr. Felding.

Nr:

31-08-02

DIPLOM

★ ★ ★

Det gøres hermed vitterligt at

KAJ HOLD B

har gennemført

banerne som den bedste på holdet G.P.

på FORT ØSTERLUND

Rene & Co.

Fredag den 31. august skulle jeg med Casper til speciallæge i Grindsted. Han skulle have fjernet en cyster i munden. Han kom under fuld bedøvelse og efter 20 minutter var han klar igen – lige bortset fra at han havde hovedpine.

Vi kørte straks hjem, hvor elektrikereren var i gang med at skifte elskabet, så Casper kunne få sig en lille lur, nu hvor der ingen strøm var.

En torsdag aften i starten af september hvor jeg kom hjem fra København, klagede Jesper meget over at han havde ondt i hans arm, og at han var faldet af legetøjstraktoren. I første omgang troede jeg at det var slaget, men efter en nat hvor han virkede havde haft smerter, besluttede jeg at tage med om til lægen.

Lægen kunne ikke rigtig finde noget unormalt, og mente at Jespers arm skulle røntgenfotoграфeres, for en sikkerhedsskyld. Vi kørte straks til Tarm sygehus, hvor vi havde en fantastisk oplevelse. Alle vi mødte var hjælpsomme og utrolig venlige hvilket betød at Jesper tog det ganske stille og roligt.

Efter at de havde taget omkring 6 billeder ventede vi ca. 5 min. og fik så at vide at der ikke var noget at se, men at vi skulle se tiden an til om mandagen.

Vi kørte derefter hjem igen.

Det hele havde kun taget 1 time fra vi kørte hjemmefra til vi var hjemme igen.

Om aftenen skulle jeg hjælpe ved høst og kræmmermarked i Sdr. Felding, hvor jeg skulle stå i baren. Omkring kl. 21.00 var Atchara og drengene lige omme og besøge os, hvor jeg pludselig så at Jesper igen brugte sin arm, som om den aldrig havde fejlet noget. Noget kunne tyde på at der var noget som havde siddet i klemme.

Om søndagen den 8. september var vi til barnedåb i Århus, men forinden havde vi afleveret Casper og Jesper ude hos Minna og Leo, der gerne ville passe dem. Vi var meget spændte på hvordan Jesper ville tage det – men det skulle tiden vise.

Barnedåben var noget af en fest. Der var inviteret omkring 80 mennesker, heraf rigtig mange thaier, og festhumøret var højt hos langt de fleste. Maden var god og der manglede ikke noget. Omkring kl. 17.00 valgte Atchara og jeg at køre hjemad – eller rettere sagt ud til Minna og Leo.

Dagen var gået total uden problemer. Drengene havde hygget sig, og Jesper havde fået sig en lur sammen med Leo. De havde begge haft en dag med mange nye oplevelser, og var godt trætte.

I september måned var jeg flere gange ude ved Kim for at hjælpe ham med at lægge nyt tag på, og samtidig kunne Atchara så få sig en snak med Bolaj. Det kom til at se rigtig godt ud.

Fredag den 27. september skulle vi til 1 års fødselsdagsfest hos vores bosniske naboer. Festen skulle holdes i Stakroge Medborgerhus, og vi var meget spændte på hvordan det skulle løbe af stablen. Af naboer var det kun Ester og Poul Erik og så os der var inviteret med. Det viste sig at der var inviteret omkring 80 gæster.

Vi havde en dejlig aften hvor der ikke manglede noget som helst, hverken af mad eller drikke, og oplevede mange spændende bosniske skikke, som jeg i hvert fald syntes var enorm interessante. Af musik var der en bosnier der spillede bosnisk folkemusik på harmonika, hvilket gav en meget speciel stemning.

På hjemmefronten kæmpede Atchara enorm hårdt med teorien. Hun havde lånt en CD fra kørelæreren og kunne på computeren øve sig på 10 forskellige teoriprøver. Det bedste

ved denne CD og for Atchara, var at spørgsmålene blev læst op, og at misforståelserne blev ryddet af vejen.

I uge 41 eller rettere sagt fra om onsdagen, skulle Casper hjem til mor og far på ferie, og vi skulle så hente ham igen den kommende weekend.

Om lørdagen skulle vi komme så tidligt at vi kunne nå at komme til Branderup, hvor Casper, Jesper og jeg skulle med far ud og køre tankbil. Både Casper og Jesper hyggede sig helt vildt, og Jesper ville konstant med ud og se. Han var enormt interesseret i se forskellige dyr.

I den efterfølgende periode dumpede Atchara 2 gange til teoriprøven og nu håbede vi at det snart måtte lykkes.

I september / oktober måned havde jeg travlt med at lave en hjemmeside. Jeg var blevet webmaster for Sdr. Felding Gymnastik og Idrætsforening SF GIF, og hjemmesiden skulle laves fra bunden af.

Den gamle hjemmeside blev total kasseret. Den var "grim" og total ubrugelig.

Jeg fik BYG Data til at sponsorere hostingen på egen server og var dermed sikret let og hurtig adgang til opdatering / vedligeholdelse af hjemmesiden.

Vi havde først et lille møde hvor jeg forelagde mine ideer og en prototype omkring en kommende hjemmeside. Hjemmesiden / ideerne blev straks godtaget, og så var det bare om at komme derud af.

Da hjemmesiden havde sin grundform havde vi igen et møde hvor alle formænd fra de forskellige sportsgrene skulle præsenteres for hjemmesiden og komme med yderligere

input og desuden blev der sat en deadline for hvornår jeg senest skulle have tilsendt materiale om de forskellige sportsgrene. Nu var hjemmesiden ved at være en realitet.

Sidst i oktober måned var jeg til forældremøde oppe i børnehaven, hvor der også skulle være valg til forældrebestyrelsen.

Børnehaven havde et tema der hed "Må man som forældre godt sige Nej" og efter dette var der valg.

Jeg blev pludselig nævnt som en valgkandidat selvom der var mange "frivillige". Jeg skyndte mig at melde fra og pege på de frivillige, men Helle, den siddende formand, gav ikke så let op.

Det roterede lynhurtigt i bolden på mig, og jeg blev enig med mig selv om, at det nok ikke gik så galt, da jeg mente ikke at kende ret mange af dem der var mødt op. Så jeg meldte mig.

Men ak og ve. Jeg blev klogere. Solvej der sad ved siden af mig, så ud til at blive den store "stemmesluger", hvilket jeg også meddelte hende. Hendes kommentar til dette var: "Ja så prøv at se stregerne hos dig selv". Og ganske rigtigt, det så ud til at blive et tæt opløb mellem hende og mig.

Solvej fik 28 stemmer, jeg fik 26 stemmer og den næste person som skulle være suppleant fik 15 stemmer, og dermed var valget til forældrebestyrelsen en realitet. Efter valget var der stiftende generalforsamling.

I den efterfølgende periode blev Jesper indskrevet til børnehaven og kort tid efter kom meddelelsen om at han var optaget i børnehaven pr. 1. december 2002, og Jesper glædede sig helt vildt, og vi var glade. Ikke fordi vi var kede af Inger, men fordi Jesper trængte til at få brændt noget mere "krudt" af.

Den 12. november var jeg til informationsmøde i skolen vedr. Casper og den kommende børnehaveklasse, og jeg må indrømme at det var ved at tage pusten fra mig. Der var mange krav til børnene om hvad de skulle være klar til, ja faktisk flere krav end selv mange voksne har uhyggeligt svært ved at overholde, men jeg holdt min kæft.

I den følgende periode fik jeg lavet en aftale med kommunen om at de ordnede vores grusvej – som var forfærdelig at køre på. Der var huller alle vegne. Vi skulle betale ca. 350,- pr. time og nu håbede jeg at alle ville være med til at betale. Jeg havde allerede fået tilsagn fra Ester og Poul Erik.

Midt i november besluttede jeg mig for at der skulle vinterdæk på bilen – hvis ellers prisen passede.

Det viste sig at de gamle vinterdæk ikke passede, hvilket betød at der skulle investeres. Hos Hjulcentret fik jeg et "kanon godt tilbud" som jeg straks takkede nej til. De skulle have 8.000,- kr.

Hos P. G. Biler fik jeg også et tilbud, hvor jeg skulle give de gamle i bytte. Prisen lød på 3.750,- hvilket var noget bedre, og jeg slog til.

Samme dag hvor jeg fik skiftet dækkene var jeg med Jesper i børnehaven. Han skulle op og hilse på dem og se hvad det var han gik ind til.

Men som så ofte før, var dette ikke noget problem. Jesper legede straks og befandt sig godt tilpas sammen med de andre.

Midt i november var der også møde i forældrebestyrelsen, hvor besparelserne skulle findes for år 2003 og 2004.

Pædagogerne havde lavet et enormt forarbejde, hvilket næsten betød at det kun var en formsag at få det endelige besluttet. Nu skulle det så bare godkendes af kommunen.

Dagen efter havde jeg et foredrag på Varde Handelsskole omkring indførsel af EDB lige fra idegrundlag til implementering. Der var omkring 130 elever og jeg havde ca. 45 minutter til mit foredrag, som gik ud over al forventning – jeg fornemmede en vis tilfredsstillelse over hele linjen.

Og endelig må vi ikke glemme at Jesper havde fødselsdag og blev 3 år. Fredag aften havde vi besøg af Esther og Poul Erik, og om lørdagen havde vi inviteret Minna og Leo, Annette og Claus til spisning – og selvfølgelig skulle det være ægte thai mad – godt stærk.

I slutningen af november skete der pludselig en hel masse. For det første fik vi en stor ordre hjem, som betød at jeg skulle til Grønland og installere inden jul – nærmere bestemt i uge 50. Med mig skulle jeg have Kirsten Bjerregaard, som skulle tage sig af løn delen.

Vi fik tilsendt billetterne og var nu klar til afgang til julemandens hjemland. Vi skulle bo i Nuuk.

Fredag den 29. november havde Jesper sin sidste dag hos Inge i dagplejen og skulle den kommende uge i børnehaven.

Jesper fik et bevægende afskedsbrev samt nogle billeder fra Inge.

Jesper til dagplejedag

Linda og Jesper

Lennart Jesper Linda

Lennart Jesper

Vi spiser frokost i Haverstrup

"Nu kan jeg meget bedre se!"

Kære Jesper!

1000 TAK for de 2½ år, som jeg har fået Lou til at passe dig! Det har været sjovt og dejligt!

Held og Lykke på din "videre vej" i børnehaven!

Hils din far, mor og Kasper mange gange!

Pas godt på dig selv. Men som vi jo plejer at sige: "Vi ses"! Det gør vi jo nok, om ikke andet så nede i byen!

Kærlig hilsen fra

din dagplejer

Jørge

Den første weekend i december fik jeg sendt mit klagebrev til Udlændingestyrelsen omkring Renu's afslag på at besøge os:

Udlændingestyrelsen
Ryesgade 53
2100 København Ø

Att.: Christina Chiakha

Sdr. Felding den 2. december 2002

Vedr. afslag på journal nr. 100319/852252 Renu Phokchaturat, Thailand, 30/10-02

Som ganske almindelige mennesker (danskere) der hvert år bliver frarøvet ALT FOR MEGET til det danske samfund i form af diverse skatter (ja undersøg mig nu endelig) , er det med stor skuffelse at få at vide at Renu Phokchaturat har fået afslag på et gæstevisit hos os i Sdr. Felding. Vi har fået Renu's "fuldmagt" til at klage over denne afgørelse, hvilket vi hermed vil gøre.

Vi har enorm meget at takke Renu for når vi besøger Thailand og nu var tiden inde – både tidsmæssigt og økonomisk, til at vi kunne gøre gengæld, og give Renu en kæmpe oplevelse.

Men nej – Du starter med at dømme Renu som tyv, uden at have noget som helst på det. Er det normal praksis i Udlændingestyrelsen?

For mig at se er afslaget en standard skrivelse, hvor Du "bare" ændrer lidt på navnet, alder og arbejdsforhold. Hvad er det Du er bange for?

Det undrer mig meget at læse den thailandske version af afslaget – hvilket bekræfter mig i at det er en standard skrivelse.

Hvornår og hvordan kan man som standard lave afkrydsningsskemaer til afslag?

Jeg håber inderlig at det er individuelle hensyn der foretages i hvert tilfælde!

Hvori ser Udlændingestyrelsen "Risikoen". Er det farlige mennesker vi har med at gøre? eller er det fordi Udlændingestyrelsen anser samtlige thailændere for ludere?

Har Udlændingestyrelsen nogensinde påtaget sig ansvaret for de "besøgende i Danmark", m.h.t. økonomi? Jeg mener at kunne huske at et af spørgsmålene som vi skulle besvare var om vi ville tage det økonomiske ansvar for Renu.

Sidst men ikke mindst kunne jeg godt tænke mig at få svar på følgende:

Er Udlændingestyrelsen bange for at Renu forelsker sig i en dansker eller at en dansker forelsker sig i Renu – eller at de begge to forelsker sig i hinanden og hvornår er det blevet officielt at Regeringens program går ind for åbenlys racisme og at det er en del af vores hverdag?

Havde Renu nu befundet sig i Afghanistan havde det været helt OK, bare hun kunne sige Asyl eller Flygtning – er det det der skal til?

Så vidt jeg er informeret er en thailænder næsten aldrig en omkostning for Staten – tværtimod, men tager vi f.eks. en afghaner kunne jeg godt tænke mig at vide hvornår Staten sidst har "tjent" penge på dem? – bare rolig, Du behøver ikke at lede ret længe – De er konstant en omkostning for samfundet – men her gælder mottoet – Kom ind kom ind, vi har altid plads til en mere – "bare du ikke kommer fra Thailand, for De "ludere" hele bundtet og vil kun Danmark det værste".

Jeg vil her lige knytte min lille kommentar:

Hvis alle flygtninge og asylansøgere i Danmark, havde samme syn på opførsel og almindelig pli, som thailænderne har, ville vi ikke have de store indvandre problemer som bl.a. findes i Århus, Odense og København – men det behøver jeg vel ikke at forklare nærmere – Du kan jo bare læse avisoverskrifterne hver dag.

Ja jeg ved det er barske ord – men jeg bliver nødt til at svare på samme måde, som Du giver som begrundelse til Renu.

Vi håber på snarlig svar og at Udlændingestyrelse har taget fejl og er villig til at erkende denne fejltagelse, så vi kan have glæden af at vise Renu vores hjem, Danmark og give hende en kæmpe oplevelse.

Med venlig hilsen

Kaj Heydt Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Supportchef i BYG Data A/S

Nu kunne vi igen som så mange gange før kun vente på svar fra "myndighederne".

DANISH IMMIGRATION S

Udlændinge
Styrelsen

31 OKT 2002

Royal Danish Embassy
10 Soi Attakarn Prasit
South Sathorn Road
Bangkok 10120

Dato: 30. oktober 2002
Journ.Nr. 100319
Dok.Nr. 7459

C:\DOCUME~1\agBLOKALE~1\Temp\esAFSS\or7459.doc

Afslag på Schengen-visum

Repræsentationens skema nr. BKK0590102.

Navn	Fødedato	Nationalitet	IVR nr.
Renu Phokchaturat	27-10-1982	Thailand	

Udlændingestyrelsen anmoder repræsentationen om at oplyse ansøgeren om, at styrelsen ikke kan give visum på det foreliggende grundlag.

Begrundelse

Retsregler

Efter udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der ikke er fritaget for visum i medfør af §§ 1-3, jf. § 39, stk. 2, have visum udstedt for at indrejse og opholde sig i Danmark. Styrelsen kan oplyse, at Thailandske statsborgere ikke er fritaget for visum.

Det fremgår af notat om visumpraksis af 10. september 2002 fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at det for ansøgere af alle nationaliteter gælder, at der gives afslag på ansøgningen om visum, såfremt det skønnes, at der er en risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Ved udøvelsen af dette skøn lægges der bl.a. vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland.

Styrelsens vurdering

Ansøgeren har indgivet en ansøgning om visum for at besøge sin kusine.

Styrelsen kan ikke give visum, da styrelsen efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger skønner, at der er en risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Styrelsen har ved afgørelsen lagt vægt på, at ansøgeren er 20 år, ugift og uden arbejde, hvilket styrelsen ikke finder skaber en tilstrækkelig tilknytning til hjemlandet.

Udlændingestyrelsen
Ryesgade 53
2100 København Ø

Telefon: +45 3536 6500
Telefontid: 9.00 - 12.00
Telefax:
E-post: udlst@udlst.dk

Ekspedition:
Alle hverdage: 8.30 - 12.00
Torsdag tillige: 15.30 - 17.30
Information på internettet: <http://www.udlst.dk>

DANISH IMMIGRATION 5

Afslag på Schengen-visum

Side 2 af 2

På baggrund af de nævnte forhold har styrelsen vurderet, at der er en risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed efter endt visumophold i Danmark.

Klagevejledning

Styrelsen anmoder repræsentationen om at vejlede ansøgeren om, at ansøgeren kan klage over afgørelsen til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Holbergsgade 6, 1057 København K.

Klage kan indgives via Udlændingestyrelsen, Ryesgade 53, 2100 København Ø. Ansøgeren bedes i klagen anføre IVR nr., fulde navn, nationalitet samt datoen for styrelsens afgørelse.

Med venlig hilsen

Christina Chiakha

สถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์ก

เลขที่ 10 ซอยสาทร 1 (อรรถการประสิทธิ์) ถนนสาทรใต้ เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 02 213-2021-5 โทรสาร 02 213-1752

คำร้องขอวีซ่าเลขที่ DIS ๐๙๐๑๐๒

วันที่ ๖ พย. ๔๖.

เรียน คุณ วรรณ พงศ์กุลวณิช

ตามที่ท่านได้ยื่นคำร้องต่อสถานทูตฯ เพื่อขอวีซ่าเข้าประเทศเดนมาร์กนั้น สถานทูตฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า กองตรวจคนเข้าเมือง ได้พิจารณาและตรวจสอบแล้ว เห็นสมควรไม่อนุมัติวีซ่าตามคำร้องดังกล่าว เมื่อวันที่ 31 ต.ค. ๔๖ เนื่องจาก

- ข้อมูลเอกสารและสถานภาพของท่านไม่แสดงให้เห็นว่า ท่านประสงค์ที่จะไปอยู่เดนมาร์กเพียงระยะเวลาอันสั้น ตามที่ระบุในคำร้องดังกล่าว
- การอนุมัติออกวีซ่าเดนมาร์ก เจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมืองจะพิจารณาเรื่องงาน อายุ สถานภาพ การสมรส งานอาชีพ และเงื่อนไขส่วนตัวของผู้ขอ
- ท่านมีความประสงค์จะพำนักอยู่ในเดนมาร์กนานกว่า 3 เดือน ดังนั้น ขอให้ท่านมายื่นคำร้องใหม่
- ผู้อ้างอิงที่ท่านให้ไว้ในคำร้อง ไม่ได้ติดต่อกับตามหนังสือของกองตรวจคนเข้าเมืองเดนมาร์ก
- ท่านไม่ได้นำส่งเอกสารตามที่ทางสถานทูตฯ ได้แจ้งขอไป
- อย่างไรก็ตาม ท่านสามารถยื่นคำร้องเรียนต่อกระทรวงสวีเดนและบูรณาการยุโรป ได้ ตามที่อยู่ต่อไปนี้ คือ The Ministry of Refugees, Immigrants and Intergration, Slotsholmsgade 6, 1216 Copenhagen K, Denmark โดยผ่านกองตรวจคนเข้าเมืองเดนมาร์ก ตามที่อยู่ต่อไปนี้ คือ The Danish Immigration Service, Rymsgade 53, DK-2100 Copenhagen O, Denmark

อนึ่ง ในคำร้องเรียนดังกล่าว ท่านควรระบุหมายเลข IVR ชื่อนามสกุลเต็ม และสัญชาติของท่าน รวมทั้งวันที่กองตรวจคนเข้าเมืองเดนมาร์กได้ตัดสินใจอนุมัติคำร้องขอวีซ่าของท่านด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
แผนกวีซ่า
สถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์ก
กรุงเทพฯ

กรุณาส่งคำตอบภาษาเดนมาร์กไปให้บุคคล
อ้างอิงที่เดนมาร์ก เพื่อดำเนินการพิจารณา
ทั้งสอง และรอการติดต่อจากสถานทูตอีกครั้ง

15-10-45

ถึงหมอต๋อง

คิดถึงดัด-หมัดและน้ำใจรักและน้องๆ ทั้ง ๕ คน
 และที่ขี้ขลาดได้เขียนจดหมายจากหมัดถึงตัวนี้ถึง เรื่องที่หมัด
 มาได้ชวนขี้ขลาดไปเที่ยวที่นั่น ขอหมัดที่ตามลาร์ก และตอน
 ที่ขี้ขลาดทำใจและตั้งใจในอีกวันหนึ่ง เพราะตอนนั้นขี้ขลาด
 นึกย้อนไป-ตาม 1 เดือนที่ระแวกแถว เดือนแรกตอน เพราะ ขี้
 ตอนนั้นขี้ขลาดขี้ขลาดออกไปเที่ยวที่นั่นหมัดเพราะตอนนั้น
 ขี้ขลาดเขียนและ ขี้ขลาดก็ไปทำมาหากินในตัวและในระแวก
 ที่ขี้ขลาดไปอยู่บ้านรอหมัดขี้ขลาดก็ไปทำหมัดและน้ำใจรัก
 และจะส่งขี้ขลาดที่นั่นขี้ขลาดก็ขี้ขลาดทั้ง ๕ คนขี้ขลาด
 เพราะขี้ขลาดไปเที่ยวที่นั่นหมัดหมัดออกไปเที่ยวที่
 C ข.ค ขี้ขลาดไปมาหมัดหมัดที่คิดถึงขี้ขลาด

รักหมัด... ที่คิดถึง

คนพี่ตัว ขี้ขลาด

๐๙๓๕๓ แล้วๆ

Mandag den 2. december startede Jesper i børnehaven. Og lige fra første minut følte han sig godt tilpas. Casper var utrolig glad for at hans lillebror nu også gik i børnehaven, og tog sig meget pænt af ham.

I løbet af ugen måtte vi heldigvis positivt erkende at overgangen fra dagplejen til børnehaven havde været gnidningsløs.

Så oprandt dagen fredag den 6. december, hvor jeg skulle til Grønland sammen med Kirsten Bjerregård for at installere BFC Systemet hos Permagreen A/S i Nuuk.

Vi skulle mødes inde hos BYG Data kl. 06.45 hvorfra vi kørte til Karup. I Karup gik det straks videre mod Kastrup, hvor vi havde et lille ophold inden vi kunne sætte os ud i flyet, en Airbus 330-200 fra Air Greenland. Vi blev ca. 45 minutter forsinket inden afgang da flyet skulle afises inden turen kunne starte.

Vi kom hurtigt op i vores flyvehøjde, hvilket vil sige 12.500 meter, og så gik turen ind over Bergen, Shetlandsøerne, Færøerne, Island og endelig Grønland og ind over indlandsisen, som var en kæmpe oplevelse. Is, Is, Is og atter Is i over en time med 900 km/t – simpelthen ufattelig.

Efter 4 timer og 15 minutters flyvning ankom vi med en halv times forsinkelse til Kangerlussuag eller Sønder Strømfjord hvor indflyvningen var en kæmpe oplevelse. Vi gled stille og roligt ned mellem 2 bjerge, og der stod vi så – nord for polarcirklen, og havde svært ved at forestille os at det her var virkeligt.

Vi ventede kun ca. 20 minutter før vi kunne gå ud i det næste fly, en Dash-7. Her ventede vi ca. ½ time hvorefter turen gik mod Nuuk.

Indflyvningen til Nuuk var ligeledes en storslået oplevelse. Ved ankomst til Nuuk var der en forrygende snestorm, men Preben Kold Larsen, der er administrerende direktør for Permagenta, stod og ventede på os.

På vej ind til Nuuk fik vi en lille byrundtur, da vi havde god tid. Det der gjorde størst indtryk på mig, var de mange farvede huse, som var en helt speciel oplevelse. Vi kørte bl.a. forbi Hans Egede kirken og monumentet, Landstinget og de mange skoler der er opført i Nuuk.

Vi skulle bo på Sømandshjemmet, som viste sig at være af virkelig god kvalitet. Vores værelse var helt i top.

Preben havde rimelig travlt, så vi blev overladt til os selv, og skulle hvis vejret ellers ville tillade det afvente at deres økonomichef – Peter skulle ankomme fra Sisimiut. Kl. 19.00 var han stadig ikke ankommet og Kirsten og jeg besluttede os for at tage en taxi ind i byen, for at få noget at spise.

Vi fik ikke en taxi, men en lift med sømandshjemmets ejer.

Preben havde forklaret os at vi bare skulle bestille noget godt mad og en god flaske rødvin, så det gjorde vi. Omkring kl. 20.00 ankom Peter, så han nåede også at få noget at spise.

Efter dette besøg tog Kirsten og jeg en taxi tilbage til sømandshjemmet. Peter ville gå.

Lørdag morgen var vi så klar til at gå i gang. Under morgenmaden på sømandshjemmet fik vi taget hul på diskussionen omkring opbygning af BFC Systemet og deres ønsker til det nye system.

Efter morgenmaden tog vi ud til Permagreens lejlighed i Nuuk, hvor vi skulle være resten af dagen og de efterfølgende 2 dage.

Vi blev hentet i "direktionsvognen" et gammelt lig af en Golf, men det var for resten af ugen vores transportmiddel. Den gav os mange dejlig grin indimellem.

I løbet af eftermiddagen fik jeg ringet hjem, hvor Jespers kommentar var "Kom hjem NU". Det var den besked jeg næsten fik hver dag jeg ringede hjem.

Efter en lang arbejdsdag med mange diskussioner, sluttede vi ca. kl. 19.00 og jeg må indrømme at jeg følte mig "brugt".

Nu skulle der findes en restaurant, hvilket viste sig ikke at være så let – der var julefrokost overalt, men til sidst lykkedes det dog at finde et sted.

Her smagte Kirsten og jeg rigtig hvalspæk som i hvert fald ikke var min livret, men nu havde vi smagt det.

Igen havde vi en fornøjelig aften hvor der blev grinet til den helt store guldmedalje.

Søndag morgen var vi igen klar til en lang dag.

Og lang det blev den. Vi sluttede igen omkring kl. 19.00. Men nu havde vi også fået taget hul på indtastningen, og der var meget der skulle indtastes.

Om aftenen var vi igen ude og spise, denne gang på hotel Hans Egede, hvor vi også spiste de efterfølgende aftner.

Jeg fik hvalbøf til aftensmaden, hvilket smagte helt vidunderligt.

Efter hjemkomst til Sømandshjemmet startede jeg med at prisopdatere deres database.

Mandag morgen oplevede jeg for første gang hvor meget trafik der egentlig var i Nuuk, da Preben og jeg skulle hente noget på Permagreens kontor.

Vi skulle have hentet en nyere prisfil fra Danmark samt en testfil til opdatering af EDI fakturaer. Derudover havde vi nogle tilretninger som jeg skulle have defineret og diskuteret med Oskar.

Efter en times tid var vi klar til at køre ud til lejligheden.

Dagen var præget af at vi var pressede på tiden. Hele systemet skulle være klar til næste morgen, hvor den egentlige undervisning skulle starte. Omkring kl. 19.30 var krudtet ligesom brugt op, og vi tog ind til hotellet for at spise.

Efter hjemkomst til Sømandshjemmet, fortsatte jeg med at gøre systemet færdigt.

Tirsdag morgen skulle vi ind et sted hvor der var undervisningsfaciliteter og masser af EDB – troede vi. Grundet det netop overståede valg, var serveren stadig ikke kommet tilbage og der var ikke CD rom drev i pc'erne, hvorfor det var umuligt at kopiere BFC Systemet ind på de lokale arbejdspladser.

Vi gav op, men hvad skulle vi så gøre. Jeg foreslog at der blev taget kontakt til Handelsskolen for at høre om de havde et lokale til os. Og det havde de – vi kunne komme med det samme, og efter en snak med deres IT ansvarlige var undervisningsdagene reddet.

Efter ca. 1 times forsinkelse kunne vi starte med den egentlige undervisning. Jeg havde hele dagen til min disposition. Men holdet var generelt meget "tunge" at undervise – lige bortset fra Preben, Peter og Mette Sofie, så undervisningen gik meget langsomt fremad, og kunne begynde at fornemme at vi ikke ville nå det vi havde sat os som mål.

Kl. 16.30 stoppede vi undervisningen og Preben, Peter og jeg fortsatte opsætningen hjemme på Sømandshjemmet, lige indtil vi skulle ud og spise.

Om onsdagen efter frokost var det Kirstens tur til at undervise i lønmodulet, hvilket også var lidt af en prøvelse. Tempoet var alt for lavt og jeg kunne se at vi ikke ville nå det hele. Nu skulle der prioriteres. Denne prioritering foretog jeg selv.

Om aftenen fik jeg forelagt min plan for den kommende undervisningsdag, hvilket straks blev godkendt.

Efter undervisningen fortsatte vi opsætningen hjemme på Sømandshjemmet, og nu så det efterhånden fornuftigt ud. Der var ikke længere ret mange "hængepartier".

Den ene af kursisterne Jacobine fik jeg om aftenen over for Preben, givet "dødsstødet". Jeg mente ikke hun ville kunne klare de bogholderimæssige opgaver – men denne konklusion var han efterhånden også selv kommet til.

Torsdag var så den sidste undervisningsdag, og var lidt af en tung dag at komme igennem. Om de var trætte eller bare have svært ved det, ved jeg ikke, men tempoet var helt i bund og stod næsten stille.

Kl. 16.15 stoppede vi undervisningen og dagen havde bevist at systemet var ved at være bygget rigtigt op. Der kom ikke længere små diverse uheldsmæssigheder med bogføring på fejlkontoen.

Kirsten og jeg nåede lige at komme lidt på shopping, hvor vi bl.a. fik købt sælskindshandsker.

Om aftenen var der "afskedsfest" på hotellet, hvor jeg fik mig en god snak med Peter.

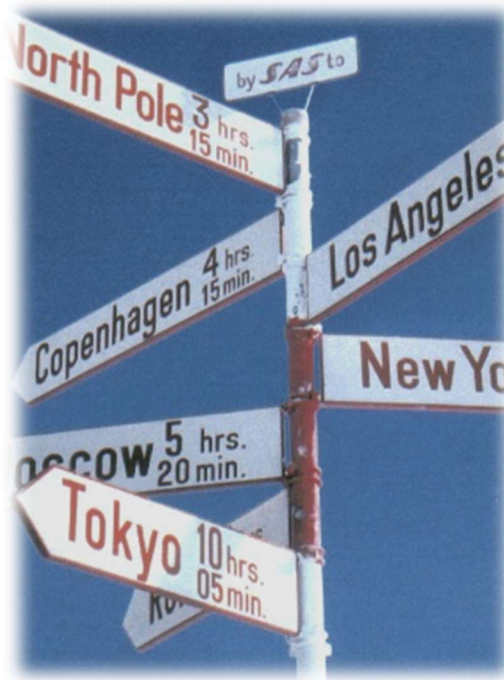

Ved hjemkomst til Sømandshjemmet fortsatte jeg igen på opsætningen, så jeg ville kunne være klar til at brænde en CD næste morgen.

Fredag morgen da jeg vågnede var der helt vild snestorm – himmel og hav stod i et, og jeg frygtede for at vi ikke ville komme af sted denne dag. Men vi måtte se tiden an.

Preben kom for at hente os og vi kørte ud til lufthavnen i snestormen, med et spinkelt håb om at det ville lykkes.

Vi kom af sted og turen gik mod Sønder Strømfjord med en halv times forsinkelse. I Sønder Strømfjord ventede vi 1 time inden turen kunne fortsætte mod Danmark.

Vi havde en dejlig og rolig flyvning mod Danmark. I Kastrup havde vi kun ca. 1 times ventetid før turen gik videre mod Karup, hvor Kirstens mand stod klar for at hente os. I Herning fik jeg startet Atcharas gamle Starlet og så gik det hjemad mod en ventende familie.

Årets familiejulefrokost havde jeg meldt vores aflysning til. Jeg så ingen grund til at skulle ødelægge denne, hvilket jeg også meddelte Tanja. Og det tydede mere og mere på at vi alene skulle fejre jul i Sdr. Felding.

Hele weekenden var jeg ikke mig selv. Jeg var simpelthen alt for træt efter turen til Grønland og havde ikke energi til at foretage mig noget som helst.

Om mandagen fik jeg gjort mine arbejdstimer op, og så forstod jeg bedre at jeg havde været træt i weekenden. Fra foregående lørdag morgen og til og med torsdag aften havde jeg haft 74 arbejdstimer og fået i gennemsnit 5 timers søvn hver nat – så der var en forklaring til at der var noget der skulle indhentes.

Om tirsdagen var Atchara og jeg til møde i børnehaven. Vi skulle have en snak om Casper og hans sidste ½ år i børnehaven eller rettere sagt hvordan de havde forestillet sig "udslusningen" fra børnehaven. Vi havde et godt møde og var enige om "retningen".

Efter mødet skulle jeg aflevere Atchara i Herning. Hun skulle til en fornyet teoriprøve. Og denne gang håbede vi, ligesom så mange gange før at det ville lykkes.

Jeg skyndte mig tilbage til børnehaven, hvor jeg skulle vise billeder fra Thailands turen. Jeg havde sammensat en PowerPoint præsentation med ca. 80 billeder. Samtidig havde jeg lånt en projektor inde hos WM Data. Børnehaven havde samlet samtlige børn for nu der ske noget andet end det sædvanlige. Og jeg må indrømme at de gik helt vildt op i det.

Efter denne forestilling skulle vi ind og hente Atchara, som var "dybt nede i kælderen". Hun var dumpet endnu engang.

Om aftenen var vi inviteret ud til Minna og Leo til vildand – så kunne Atchara ligesom tænke på noget andet, end det forbandede kørekort.

Nå men julen nærmede sig med hastige skridt, og Casper, Jesper og jeg fik købt juletræ og julegaver til farmor og farfar samt til Atchara og den 23/12 fik jeg købt de sidste julegaver.

Jeg fik også betalt den kommende skiferie og kunne kun håbe på at Kim havde overført nogle penge til os.

Den 23. december fik vi brev fra Udlændingestyrelsen og hvori de bad om en fuldmagt fra Renu – den tidligere fremsendte var ikke OK, hvilket jeg også havde forklaret Atchara, men vi prøvede.

Men nu skulle jeg forfatte en fuldmagt og så blev det ordret fortalt hvad de skulle skrive i denne fuldmagt.

Den 24/12 om formiddagen fik vi pyntet juletræet, og indviet den nye juletræsfod, hvilket var en fin investering. Casper var i mellemtiden kørt en tur med Poul Erik i lastbilen, der skulle ske noget. Juletræspyntningen foregik for fuld udblæsning, i hvert fald når man så på Jesper, og inden vi havde set os om, havde vi det nydeligste juletræ.

Nu var vi efterhånden ved at være klar til jul.

Efter spisning og lidt oprydning var det tid til at få julegaverne ind under juletræet, hvilket Casper og Jesper hjalp med. Det gik i fuldt firspring mellem stuen og soveværelset, og samtidig skulle de jo holde øje med hinanden, at den ene ikke bar flere julegaver end den anden.

Efter at vi ganske kort havde sunget rundt om juletræet, kunne spændingen ikke holdes ud længere. Casper og Jesper fik fordelt julegaverne, og min idé om at der kun var én der skulle pakke ud af gangen, droppede jeg til fordel for 2 ekstrem spændte drenge.

Kl. 20.00 var vi færdige med udpakning og jeg tror alle var godt tilfreds – specielt Casper som havde fået en GameBoy, hvilket var hans største ønske.

1. juledag var vi til julemiddag nede hos Bolai og Kim, hvor vi åd til den helt store guldmedalje. Der var kalkun, svinekød, brunede kartofler – ja alt hvad hjertet begærede. Om eftermiddagen fik Kim og jeg planlagt hvad vi skulle have med af madvarer til vores kommende skiferie, og samtidig fik vi aftalt at vi den kommende lørdag skulle en tur til Tyskland for at handle billige øl ind. Efter nytår skulle de nemlig stige med 2 kr. pr. dåse.

Hen mod aften var alle godt forædte, og vi kørte hjemad igen.

Om lørdagen startede vi med rundstykker nede hos Bolai og Kim og da dette var overstået gik turen sydpå. Efter at vi var godt provianteret med både øl, vin og vand kørte vi langs med grænsen til Rudbøl og videre til Møgeltønder, hvor de gerne ville se slottet. Derefter gik turen til Højer og ud til slusen og derfra igen videre til Rømø, hvor vi inden hjemturen afsluttede med noget mad.

Nytårsaften skulle holdes hos os sammen med Bolai, Kim, Noi og Rune og selvfølgelig børnene.

Det var aftalt at Kim kom med hamburgerryggen og hvad dertil hørte og Atchara skulle lave en oksesteg og hvad dertil hørte.

Formiddagen gik ufattelig hurtig, hvor vi lige havde fået handlet lidt nytårsskyts ind samt lidt madvarer. Om formiddagen fik jeg også ryddet op rundt omkring huset – eller sagt med andre ord, fjernet det jeg ikke så gerne ville undvære, efter nytårsaften.

Derefter fik jeg dækket bord til os alle samt støvsuget, for jeg havde en plan. Jeg ville gerne lige have en time på øjet inden Bolai og Kim ville ankomme.

Men sådan skulle det ikke gå. Ligesom jeg var færdig med støvsugereren, ankom de, og dermed gik de planer i vasken.

Ja og pludselig var det aften, hvor vi havde det hyggeligt og skægt og hvor vi fik fyret masser af nytårsskyts af til stor morskab for Casper. Jesper havde lagt sig til at sove. Dermed var vi nu klar til at gå ind i det nye år.

Året der gik

År 2002 var sådan set et stille og roligt år og dog.

Efter at vi var blevet opkøbt af BYG Data skulle jeg nu til at sammensmelte 3 grupper af konsulenter til én afdeling – vi skulle til at lære hinanden at kende og ikke mindst at sammenarbejde på tværs af lokationerne som var Vojens, Ballerup og Herning. Jeg havde fået masser af udfordringer til det kommende år.

Set lidt i bakspejlet må jeg rødme lidt og indrømme at det lykkedes. Vi fik uddannet konsulenter på tværs af produkterne, så vi stod endnu stærkere med den konsulentstab af 14 konsulenter jeg havde til rådighed.

Vi gik ud af året med et DB2 på omkring 6.000.000,- som var en forbedring i forhold til budgettet på omkring 200.000,- og som vi alle i afdelingen kunne være enorme stolte af. De sidste 4 måneder af året må jeg også indrømme at det for konsulenterne havde kostet sved, blod og måske tårer – de havde knoklet som ind i helv.... og dermed være med til at bevise resten af organisationen, at vi stod sammen og trak på samme hammel.

Og netop det sidste afsnit var et kæmpe problem der blev arbejdet meget med i "det gamle BYG Data" i den store ledergruppe. Vi var meget forskellige på næsten alle områder, men det var "os" der tjente pengene, hvilket jeg heller ikke lagde skjul på i ledergruppen, og som betød at de mange gange måtte sluge en "kamel".

Det var også et år hvor jeg af og til følte mig som "Rasmus modsat". Jeg var konstant kritisk overfor ledelsen og godtog ikke bare en "overordnet beslutning". Jeg ville have den uddybet og begrundet.

Sidst på året bad jeg om min opsigelse, da jeg var total uenig med ledelsen omkring en nul-løsning hvad angik løn for det kommende år. Jeg ville og kunne ikke acceptere at de konsulenter der havde knoklet for det flotte resultat ikke skulle have en erkendelse for denne indsats.

Dette indebar nye forhandlinger og i skrivende stund, kender jeg ikke udfaldet endnu, men der er noget der tyder på at der bliver lavet en bonus ordning pr. 30/6-03.
(Det blev til en løsning hvor alle konsulenter fik 500,- kr. mere om måneden)

På hjemmefronten var det et stille og roligt år, hvor Thailandsturen sammen med Minna og Leo stod meget højt prioriteret.

Men først skulle vi lige holde Caspers fødselsdag som vi havde besluttet skulle holdes i HoppeLoppeLand i Herning og dernæst havde jeg en skiferie til Norge sammen med Casper vi skulle have overstået, og hvor Casper lærte at stå på ski.

Derhjemme havde jeg besluttet mig for at græsplænen skulle fornyes, hvilket var en kæmpe opgave som jeg fik løst inden turen til Thailand var en realitet. Atchara fik startet på kørekortet, hvilket var enorm spændende.

Det var også året hvor jeg var på lederkursus sammen med Carsten Mørch og havde en spændende oplevelse.

Og så kom turen til Thailand sammen med Minna og Leo og hvor vi havde en pragtfuld ferie sammen.

I juli måned havde vi en lille camping weekend tur til Mols sammen med Bolai, Kim, Noi og Rune og selvfølgelig alle børnene, og hvor vi var på besøg i Djurs Sommerland, og hvor alle morede sig hele dagen.

August måned var præget af mange nye investeringer. Atchara fik købt en lille Toyota Starlett, jeg fik købt en ny Skoda Octavia RS, vi fik udskiftet skabene samt elskabet i soveværelset, og endelig var der også gang i Atcharas kørekort.

Ellers var efteråret ikke præget af de store ting. Vi fik planlagt den kommende skiferie sammen med Bolai og Kim og som denne gang skulle gå til Norge til Rauland.

Jeg blev i efteråret også sat til bestillingen at lave idrætsforeningens hjemmeside, hvilket var en sjov og stor udfordring.

I november blev jeg også valgt ind i forældrebestyrelsen i børnehaven – så lige pludselig var jeg utrolig engageret i Sdr. Felding.

Jespers fødselsdag forløb stille og roligt med nogle få gæster, og så begyndte der at melde sig en opgave udenfor landet.

I december måned var jeg en tur i Grønland for at installere og opsætte BFC Systemet – en enorm spændende tur.

Den 1. december startede Jesper så endelig i børnehaven, hvilket var både sjov og spændende for ham. Nu kunne vi mærke at han fik brændt noget energi af hver dag. Jespers ordforråd blev større og større og man kunne nemt føre en samtale med ham – hvis han da ville høre efter.

Casper var det forgangne år ”modnet” helt vildt. Han var ikke længere den konstant rastløse dreng længere, nu kunne han også sidde stille og roligt med ting og sager, uden at det nødvendigvis skulle foregå med skrig og skrål og i et hæsblæsende tempo. Jo, Casper var ved at være klar til det kommende år i børnehaveklassen.

Her sidst på året var det desværre endnu ikke lykkedes for Atchara at bestå teoriprøven, og som var ved at blive psykisk for hende, men kørelæreren troede på hende og mente hun skulle fortsætte. Teorien var trods alt en fastpris – så hvorfor ikke prøve igen næste år.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
5	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stokholm
1	Belgien	
1	Finland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edingburg
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
5	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Letland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodja (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
34	Lande	18 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa, British Airways Sunair, Air Greenland.

og har sammenlagt ca. fløjet 209.035 km. (checket med diverse luftblade).